

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**A R R E S T**

**nr. 228.655 van 6 oktober 2014  
in de zaak A. 212.667/XIV-35.663**

In zake: XXXX  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst  
kantoor houdend te 2018 Antwerpen  
Jan Van Rijswijcklaan 16  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door  
de minister van Binnenlandse Zaken  
die woonplaats kiest bij  
de Federale Politie DGS/DSJ  
kantoor houdend te 1050 Elsene  
Kroonlaan 145A

-----

*I. Voorwerp van de vordering*

1. De vordering, ingesteld op 3 juni 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “het besluit van [31] maart 2014 van de Directie van de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk, waarbij de kandidatuur van [verzoeker] voor een operationele functie bij de politie niet werd weerhouden en [verzoeker] ongeschikt werd verklaard voor een functie bij de politie”.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 september 2014.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sophie Aerts, die *loco* advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst verschijnt voor verzoeker, en adviseur Ruben Goosens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleekere heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. Verzoeker kandideert in 2011 voor een operationele functie bij de politie. Hij slaagt voor de cognitieve en de fysieke vaardigheidsproef.

Met een brief van 4 juni 2012 wordt hem meegedeeld dat, “ten gevolge van het persoonlijkheidsonderzoek dat [hij] op 31/05/2012 [heeft] afgelegd, [hij] momenteel niet de persoonlijkheidskenmerken bezit die [hem] toelaten een ambt bij de politie uit te oefenen”.

3.2. Verzoeker solliciteert in 2013 opnieuw. Hij is thans vrijgesteld van de cognitieve proeven en slaagt voor de fysieke vaardigheidsproef en de persoonlijkheidsproef.

Het medisch onderzoek vindt plaats op 4 november 2013, gevolgd door een bijkomend psycho-medisch onderzoek op 11 maart 2014.

3.3. Bij nota van 3 april 2014 wordt aan verzoeker meegedeeld dat hij ongeschikt wordt verklaard voor een functie bij de politie, op grond van de volgende overwegingen:

“De directeur van de dienst Rekrutering en Selectie verzoekt mij U op de hoogte te brengen van de beslissing betreffende Uw geschiktheid die genomen werd op 11.03.2014

- > na analyse van de resultaten van het klinisch onderzoek;
- > na analyse van de technische onderzoeken;
- > na het bijkomend onderzoek van 11.03.2014.

U werd ONGESCHIKT verklaard voor een functie bij de Politie. Deze beslissing werd genomen omwille van de volgende vaststelling(en): Diagnose van niet verbale leerstoornis in comorbiditeit met autisme.”

Dit is de bestreden beslissing.

De verwerende partij stelt dat deze beslissing blijkt te dateren van 31 maart 2014 en niet van 11 maart 2014 zoals vermeld in de bovenstaande nota.

3.4. Verzoeker vraagt bij brief van 14 mei 2014 om verduidelijking omtrent de motieven van de bestreden beslissing.

De verwerende partij beantwoordt met een brief van 19 mei 2014 dit verzoek als volgt:

“Bij schrijven van 3 april 2014 werd u medisch ongeschikt verklaard voor een operationele functie bij de politie omwille van de aanwezigheid van een niet-verbale leerstoornis (NLD) in comorbiditeit met autisme. We verwijzen u hierbij naar het verslag van mevr. E. [H.], klinisch psychologe in het PMC [...].

Bij NLD is er een groot verschil tussen verbale en niet-verbale intelligentie, wat bij u ook het geval is. Niet verbale signalen (zoals gebaren, gelaatsuitdrukkingen, ...) worden niet of verkeerd begrepen omdat men ze moeilijk kan herkennen of begrijpen. Er is weinig sociaal inlevingsvermogen en moeite om zich aan te passen aan nieuwe omstandigheden. Komt men in nieuwe situaties terecht waarin men spontaan moet reageren, dan weet men vaak niet wat gedaan. Een inspecteur van politie komt daarentegen voortdurend in onverwachte situaties terecht met vele niet-verbale uitingen die best correct begrepen worden.

U heeft een laag performaal IQ wat zich uit in een zwak probleemoplossend vermogen en moeite hebben met het behoud van het overzicht en met flexibel denken. Van een politieinspecteur wordt juist verwacht dat hij overzicht kan behouden en probleemoplossend kan werken.

Uit het bijkomend onderzoek bleek dat u uw emoties naast u neerlegt in plaats van er actief mee om te gaan. Een politieinspecteur komt voortdurend in probleemsituaties terecht waar emoties een rol spelen, niet alleen bij de burgers maar ook bij hemzelf. Goede coping is belangrijk en dat kwam niet tot uiting bij u.

Daartegenover wordt in het verslag van E. [H.] vermeld dat emoties bij u bijna niet aan bod komen en wordt de link gelegd met een autismespectrumstoornis.

Er wordt ook gewezen op uw redelijk impulsief gedrag wat niet verenigbaar is met wapendracht.

Omwille van het geheel van deze elementen werd u ongeschikt verklaard voor een operationele functie met wapendracht bij de politie.

Een sterk punt bij de mensen met NLD zijn hun verbale kwaliteiten waardoor ze vaak hoog ingeschat worden. Zo komen ze vaak gemakkelijk doorheen de sollicitatieronde. Bij de tewerkstelling ontstaan de problemen.

We bevestigen hierbij onze beslissing zoals meegedeeld in ons schrijven van 3 april 2014.”

#### *IV. Ontvankelijkheid van de vordering*

4. De verwerende partij betwist in haar nota de ontvankelijkheid van de vordering.

5. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over de opgeworpen excepties zou alleen nodig zijn indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

#### *V. Schorsingsvoorwaarden*

6. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen

onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

## *VI. Spoedeisendheid*

### *Uiteenzetting van verzoeker*

7. Verzoeker voert aan dat indien hij na medisch onderzoek definitief ongeschikt wordt verklaard, hij krachtens artikel IV.I.5, 1°, RPPol niet meer wordt toegelaten tot de selectieproeven om zich in de toekomst nog kandidaat te stellen voor een functie bij de politie. Minstens heeft de bestreden beslissing tot gevolg dat, tot deze vernietigd wordt, verzoeker reeds tweemaal niet slaagde in de selectieproef. Krachtens artikel IV.I.5, 5°, RPPol zal verzoeker, indien hij nog éénmaal niet slaagt in zijn selectieproeven, niet meer toegelaten worden tot verdere selectieproeven om zich in de toekomst nog kandidaat te kunnen stellen voor een functie bij de politie. Daarenboven dient verzoeker krachtens artikel IV.I.5, 7°, RPPol opnieuw minstens één jaar te wachten totdat hij zich opnieuw kan inschrijven voor selectieproeven voor een functie bij de politie, behoudens indien de bestreden beslissing binnen het jaar vernietigd zou worden. Hij betoogt dat hij hierdoor een persoonlijk nadeel lijdt. Dit persoonlijk nadeel omvat enerzijds een financieel en economisch nadeel en anderzijds een moreel nadeel, aangezien verzoeker bestempeld wordt als zijnde ongeschikt voor het ambt van politie-inspecteur doordat hij zogezegd zou lijden aan een zogenaamde Niet-Verbale Leerstoornis in comorbiditeit met autisme, terwijl “het tegendeel onomstotelijk is vastgesteld door een daartoe bevoegde en gekwalificeerde persoon (zie verslag dd 30 april 2014 klinisch psychologe [H.])”. Verzoeker verwijst tevens naar zijn persoonsschets zoals die volgens hem blijkt uit de hiervoor reeds aangehaalde brief van 19 mei 2014, stellende dat “al deze beweringen [...] volstrekt onjuist [zijn] en worden tegengesproken door [het] verslag van 30 april 2014”. Verzoeker verwijst voorts naar rechtspraak van de Raad van State waarbij volgens hem de Raad

van State in volgens hem vergelijkbare zaken had vastgesteld dat aan de toen geldende vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel was voldaan en die volgens verzoeker volkomen transponeerbaar zijn op zijn beroep.

Verzoeker meent dat de nadelen die hij zal ondergaan ernstig zijn en slechts kunnen worden gevrijwaard door een voorafgaande schorsing van de bestreden beslissing, zodat in afwachting van de behandeling van het beroep tot nietigverklaring geen voldongen feiten kunnen worden gecreëerd. Ook in deze zou volgens hem de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zonder meer een beroepsverbod betekenen, doordat verzoeker die uitgesloten wordt van een nieuwe kandidatuur voor selectie of, minstens deze kandidatuur zeer ver weg ziet. In elk geval dient volgens verzoeker vastgesteld te worden dat in burgerlijke kort gedingprocedures wordt aangenomen dat het de eiser ten kwade zou kunnen worden geduid wanneer hij nalaat met gepaste diligentie de nodige procedures in te stellen om de realisatie van een nadeel te voorkomen. Verzoeker besluit dan ook dat voldaan is aan de voorwaarde van de spoedeisendheid.

### *Beoordeling*

8. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan verzoeker toevalt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze re-

geling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-227/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-227/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat, volgt dat het niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

9. Verzoeker voert aan dat hij een (persoonlijk) financieel en economisch nadeel lijdt. De omvang van een dergelijk nadeel moet, om een gebeurlijke schorsing te verantwoorden, dermate zijn dat verzoeker de duur die een annulatieprocedure in beslag neemt, niet zal kunnen overbruggen. Verzoeker beperkt zich er toe, wat dat betreft, te stellen dat hij dit nadeel lijdt, maar hij verzuimt enig gegeven te verstrekken omtrent het bestaan en de omvang ervan.

Evenmin toont het feit dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat, tot ze wordt vernietigd, verzoeker aldus tweemaal niet is geslaagd in de selectieproef - zodat een derde maal niet-slagen onherroepelijk is - de spoedeisendheid aan. Los van de vaststelling dat verzoeker niet duidelijk maakt waarom hij niet alsnog zijn ambitie om inspecteur te worden zou kunnen realiseren ingeval het voorliggende beroep tot nietigverklaring finaal wordt ingewilligd - en hij dus opnieuw een extra kans verkrijgt op het realiseren van zijn ambitie -, staat thans helemaal niet vast dat verzoeker definitief is afgewezen. Verzoeker kan in de huidige stand van zaken aldus nog steeds zijn ambitie pogen te realiseren. De

enkele omstandigheid dat hij - indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing thans niet wordt geschorst - één jaar moet wachten vooraleer hij zich opnieuw zou kunnen inschrijven voor de selectieproeven, zonder enige nadere illustratie of “bijzondere gebeurtenis” en zonder ook maar enig licht te doen schijnen op de onherroepelijke schadelijke gevolgen hiervan, volstaat niet om de spoedeisend aan te tonen.

Wat tot slot het aangevoerde moreel nadeel betreft, verduidelijkt verzoeker geenszins *in concreto* waarom de vermeende imagoschade niet kan worden goedge maakt door een eventueel tussen te komen vernietigingsarrest. Deze bevinding staat overigens los van de vaststelling dat verzoekers argument dat al de beweringen inzake zijn persoonlijkheid worden tegengesproken door het verslag van 30 april 2014, strikt genomen samenhangt met het onderzoek van de middelen; pas dan kan blijken of verzoeker “ten onrechte” wordt bestempeld als zijnde ongeschikt voor het ambt van politie-inspecteur omdat hij zou leiden aan niet-verbale leerstoornis in comorbiditeit met autisme. De gegrondheid - minstens de ernst - van de middelen en de spoedeisendheid zijn nochtans afzonderlijke voorwaarden. Voorts doet de omstandigheid dat de Raad van State in bepaalde arresten zou hebben vastgesteld dat inzake vergelijkbare feiten voldaan was aan de toen geldende vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, geen afbreuk aan het voormelde. Thans staat immers ter beoordeling van de Raad van State een volkomen andere wettelijke voorwaarde - de spoedeisendheid - waarvan de wettelijke draagwijdte niet gelijk is aan die van de vereiste van “moeilijk te herstellen ernstig nadeel”, noch noodzakelijkerwijze “minder streng” zou (moeten) zijn dan de voorheen geldende vereiste van het “moeilijk te herstellen ernstig nadeel”. Tot slot is de enkele verwijzing naar de “burgerlijke kortgedingprocedures” niet dienend omdat bij de invulling van het begrip spoedeisendheid rekening moet worden gehouden met de eigen omstandigheden van het objectief contentieux van de Raad van State (*Parl. St. Senaat*, 2012-2013, nr.5-2271/1, 13).

10. Uit wat voorafgaat, moet worden besloten dat verzoeker niet aantoont dat er sprake is van spoedeisendheid.

### *Conclusie*

11. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

### *VII. Rechtsplegingsvergoeding*

11. Verzoeker vordert een rechtsplegingsvergoeding volgens het basisbedrag van 840 euro, zijnde het basisbedrag van 700 euro, verhoogd met 20% van dit basisbedrag.

12. Verzoeker heeft evenwel reeds de nietigverklaring van de bestreden beslissing gevraagd.

Er is bijgevolg geen grond om in deze stand van de procedure reeds uitspraak te doen over de kosten, de gevorderde rechtsplegingsvergoeding inbegrepen.

### *VIII. Anonimisering*

13. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt verzoeker dat bij de publicatie van het arrest zijn identiteit niet wordt opgenomen.

Dit verzoek wordt ingewilligd.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt de vordering.**

**2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van verzoeker niet bekendgemaakt.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zes oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

|                    |                  |
|--------------------|------------------|
| Geert Debersaques, | kamervoorzitter, |
| Daniël Moons,      | staatsraad,      |
| Carlo Adams,       | staatsraad,      |
| bijgestaan door    |                  |
| Joris Casneuf,     | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Joris Casneuf**

**Geert Debersaques**